

Dora Visser onder het criterium van het Kruis van Jezus Christus

Een theologisch-antropologische lezing in ecclesiale, mariale en eucharistische bedding

Pastoor Jack Geudens

Smakt / Venray

27 February 2026

Colofon

Auteur: Pastoor Jack Geudens Titel: Dora Visser onder het criterium van het Kruis van Jezus Christus Ondertitel: Een theologisch-antropologische lezing in ecclesiale, mariale en eucharistische bedding Deze uitgave is samengesteld voor publicatie op doravisser.org en voor academische en kerkelijke reflectie binnen het kader van de kruis-criteriologie. Alle rechten voorbehouden. Citeren is toegestaan met bronvermelding. Bijbelcitaten: Willibrordvertaling. Conciliaire documenten: Vaticanum II (Lumen Gentium; Gaudium et Spes).

Inleiding — Het Kruis als criterium

De wijze waarop Dorothea (Dora) Visser hier wordt benaderd, wijkt bewust af van gangbare interpretatiekaders. In de overgeleverde bronnen verschijnt zij als historisch curiosum, als medisch te duiden fenomeen, of als object van volksdevotionele uitzonderlijkheid. Het uitgangspunt van deze studie is een theologisch-antropologisch perspectief waarin het Kruis fungeert als criterium van waarheid en betekenis. Niet het fenomeen staat centraal, maar de vraag wat in dit concrete leven zichtbaar wordt over menselijke waardigheid in het licht van Christus (vgl. 1 Kor 1,18–25; Fil 2,6–11). Het Kruis wordt verstaan als locus veritatis: plaats waar Gods zelfgave en de waarheid over de menselijke persoon samen zichtbaar worden. Wat voor de wereld zwakheid lijkt, openbaart in christologisch perspectief goddelijke kracht. Het Kruis is bovendien geen louter historisch feit, maar sacramenteel tegenwoordig in de Eucharistie. Vanuit het ene Offer van Christus stroomt het leven van de Kerk. Hier ligt het paasmystieke ritme van het christelijk bestaan: sterven om te verrijzen.

Theologische situering

In het spoor van Thomas van Aquino wordt menselijke waardigheid niet gefundeerd in prestatie, maar in de zijnsorde van de persoon als imago Dei (ST I, q.93). Deze waardigheid blijft bestaan wanneer autonomie of vermogens worden aangetast, omdat zij gegrond is in de ontologische structuur van de persoon en diens gerichtheid op het goede. Binnen Vaticanum II wordt Maria normatief geplaatst binnen het mysterie van Christus (Lumen Gentium 56–62). Haar fiat is ontvangende vrijheid onder het Kruis. Elke analogische toepassing op Dora blijft participatief en afgeleid. Ecclesiologisch wordt Dora niet geïsoleerd als fenomeen, maar betrokken op kenosis en communio. Niet het fenomeen, maar conformiteit aan Christus is doorslaggevend. Kruis en verrijzenis vormen een ondeelbare eenheid. Kruis zonder Pasen leidt tot morbiditeit; Pasen zonder kruis tot triomfalisme.

Eschatologische horizon

De Kerkgeschiedenis is pelgrimage naar voltooiing. De uiteindelijke betekenis van een leven hoeft niet volledig zichtbaar te zijn binnen de historische horizon. Zij wordt gedragen door de belofte van Christus' wederkomst. De geschiedenis van de Kerk wordt samengevat in het gebed: 'Kom, Heer Jezus' (Apok. 22,20). Binnen deze horizon kan ook Dora's leven worden verstaan als mogelijk teken van menselijke waardigheid in kwetsbaarheid — gedragen in Christus, ingebed in de Kerk, gericht op verrijzenis.